Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

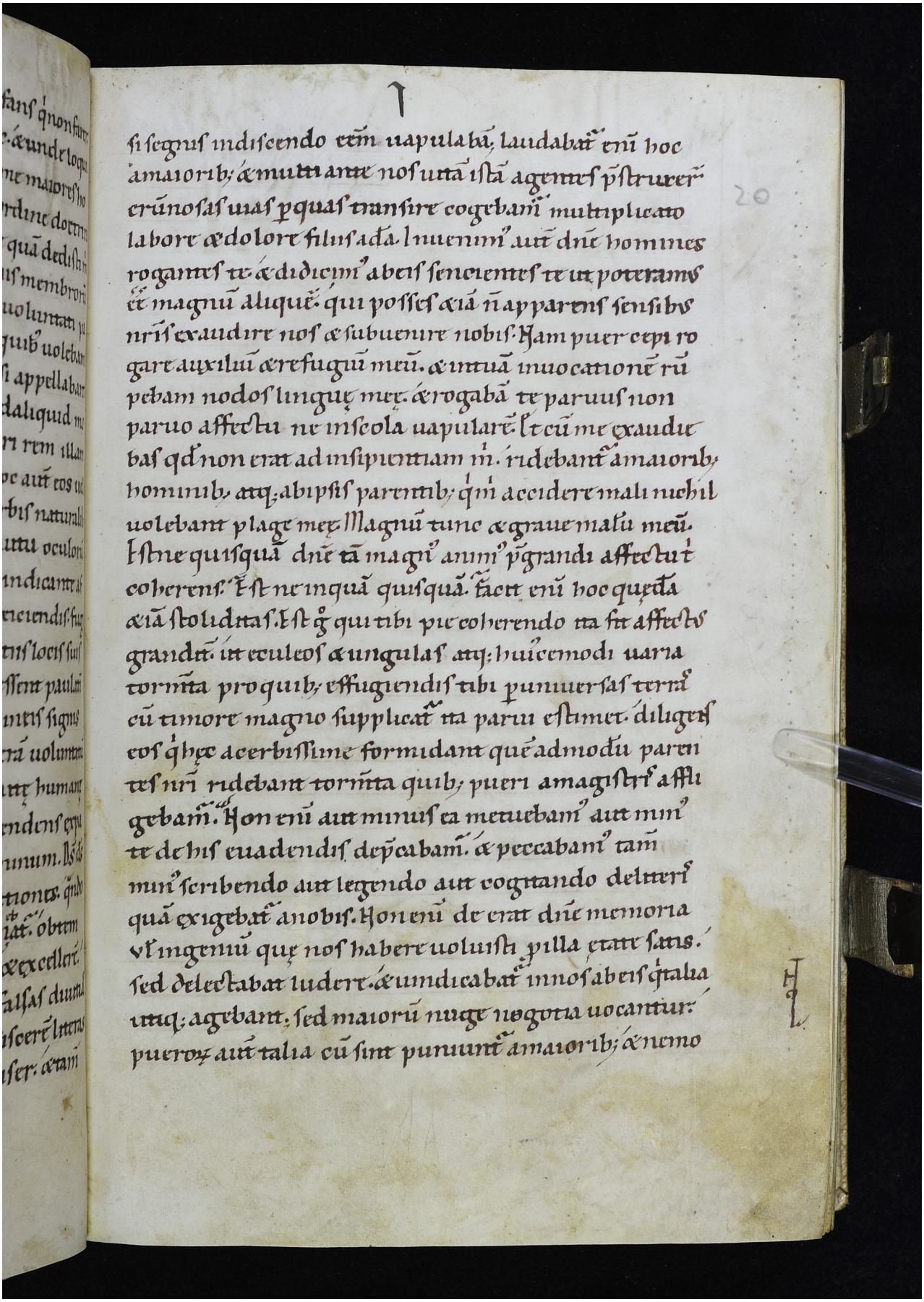

si segnus indiscendo rem uapulabam, laudabat enim hoc
amaiorib; & multi ante nos uita ista agentes pstruere
erunosas uias pquas transire cogebamur multiplicato
labore & dolore filius ada. Inuenimus aut dne homines
rogantes te. & didicimus abeis senientes te ut poteramus
et magnum aliquem. qui posset & iam non apparens sensibus
nris exaudire nos & subuenire nobis. Iam puer cepi ro
gare auxilium & refugium meum. & in tua inuocatione ru
pebam nodos linguę mę. & rogabam te paruus non
paruo affectu ne in scola uapularem. Et tu me exaudie
bas qd non erat ad insipientiam mi. ridebant amaiorib;
hominib; atq; ab ipsis parentib; qui accidere mali nihil
uolebant plagę mę. Illa magnum tunc & graue malum meum.
Estne quisquam dne tam magnus animus pgrandi affectu
coherens. Est ne inquam quisquam facere enim hoc quęda
& iam stolidtas. Est q̃ qui tibi pie coherendo tta sit affectus
grandis. ut eculeos & ungulas atq; huicemodi uaria
tormenta pro quib; effugiendis tibi punuersas terras
cum timore magno supplicant tta parui estimet. diligens
eos qui hęc acerbissime formidant quę admodum paren
tes nri ridebant tormenta quib; pueri a magistris affli
gebamur. Non enim aut minus ea metuebamus aut min
te de his euadendis depcabamur. & peccabamus tam
min scribendo aut legendo aut cogitando de litteris
quam exigebant a nobis. Non enim de erat dne memoria
vlingenium quę nos habere uoluisti pilla ętate satis.
sed delectabar ludere. & iundicabam in nos abeis qi talia
utq; agebant. sed maiorum nugę negotia uocantur.
pueroy aut talia cum sint punuunt amaiorib; & nemo